

5778 Noach - Toekomst met verleden

De tekst van de Tora wordt verdeeld in parasjot, een soort van alinea. Wij kennen twee soorten alinea's: open en gesloten.

Een open alinea kun je vergelijken met de alinea's zoals wij die kennen in het Nederlands. De zin sluit af en de tekst begint weer een zin lager. Een 'enter' verder.

Een gesloten alinea is anders. De tekst sluit af aan het begin van de regel en gaat op die zelfde regel weer verder. De betekenis van deze parsjot is een denkpauze in te lassen voor Mosje en voor ons.

Ieder stuk tekst van de Tora heeft zoveel betekenis en informatie, zoveel om over na te denken dat daar de tijd voor gegeven wordt. Het verschil tussen de twee pauzes is dat de een afsluit en de andere verbindt.

Wij vinden dat in het verhaal van Noach, vanaf het moment dat hij de opdracht krijgt om een ark te bouwen die hem zal redden van de zondvloed tot dat Hasjem een verbond met hem sluit nooit weer een *maboel* te brengen en de regenboog zichtbaar maakt, er alleen maar gesloten alinea's zijn.

Dit wil zeggen dat het verhaal onderbroken wordt. Er is tijd om na te denken. Maar er wordt niets afgesloten. En het idee is als volgt: de maboel sluit een tijdperk van moreel verval af en Noach, die dat overleeft, begint aan een wereld die open staat voor kedoetsja.

Daarom plant hij een wijngaard. Hij wil kiddoesj maken en brengen. Dat is een breuk met het verleden en dus bestaat de kans dat Noach het verleden vergeet of niet meeneemt in zijn nieuwe opbouw. En dat is verkeerd.

De maboel is een nieuw begin maar niet zonder te leren uit de fouten van het verleden. Daarom onderbreekt de Tora de tekst niet helemaal maar alleen eventjes. Even een moment om alles te overwegen en dan doorgaan naar een betere wereld.

In ons leven moeten er ook van dat soort momenten zijn. Breuk-momenten aan de ene kant, we beginnen iets nieuws, we beginnen opnieuw. Maar we mogen nooit vergeten te leren van het verleden. En die lessen mee te nemen naar de toekomst.